

P. V RESTAURACI

P. obědval v restauraci, vtom k němu přistoupil vedoucí tabule, přísně se na něho podíval a tichým, tajemným hlasem mu řekl: „To, co máte na talíři, není uvedené na jídelním lístku.“ P. se okamžitě omluvil.

„Tedy,“ řekl, „jelikož jsem spěchal, nenamáhal jsem se nahlédnout do jídelního lístku.

Náhodou jsem požádal o kotletu, myslel jsem, že ji snad máte, a když ne, snad by se dala přinést třeba odvedle ~~by se našla někde poblíž~~, ale byl jsem připraven objednat si úplně jinou věc, kdyby kotlet bylo nedostatek.

Číšník nevypadal nijak zvlášť překvapeně, odešel, a o chvíli později mi jidlo ~~to~~ donesl, -a teď....

Samozřejmě zaplatím částku, která bude třeba. Je to dobrý kousek, to nepopírám. Zaplatím její cenu bez váhání. Kdybych to věděl, mile-rád bych si vybral jiné maso nebo jednoduše vejce, v každém případě teď už nemám moc hlad. Zaplatím vám okamžitě.“

Nicméně vedoucí tabule zůstává stát. P. se cítí příliš rozpačitý. Po nějaké době znovu zvedá oči... hm! Právě před ním stojí vedoucí podniku.

P. se okamžitě omluvil.

„Nevšiml jsem si, že ty kotlety nejsou na jídelním lístku. Neřekl jsem se na něj, protože mám velmi špatný zrak a protože jsem u sebe neměl svůj cvikr, a pak čtení mi způsobuje ukrutnou bolest. Požádal jsem o první věc, která mi přišla na mysl, spíše abych ho přiměl k jinému ~~zahájil další~~ nabídky, než že bych měl na kotletu obzvlášť ~~pro osobní~~ chuť. Číšník měl jistě hodně práce, ~~bezpochyby zadumaný, nijak~~ o tom už dále nepřemýšlel, donesl mi jidlo ~~to~~ a já, vlastně ~~ostatně~~ také dost roztržitý, jsem začal jíst, takže ~~a nakonec~~...-...- když už jste tady, zaplatím vám osobně.“

Nicméně šéf podniku zůstává stát. P. je e ~~tí~~ čím dál více ~~rozpačtější~~. Když mu podává aa ~~bankovku~~, zhlédne ~~uviděl~~ náhle rukáv uniformy,; stál před ním -policejní strážník.

P. se okamžitě omluvil.

„Tak tedy, zašel tam, aby si trochu odpočinul. Najednou na něj bez okolů křičí:

„A pro pána? Co to bude?“ – „Jedno pivo,“ řekl. „A co dále?“ křičel -rozzlobený číšník, takže spíše, aby se ho zbavil, než kvůli něčemu jinému: „Tak jednu kotletu.“

Už o tom nepřemýšlel, -když mu ji donesli ~~na talíři~~, ~~na mou věru~~, jak tam tak ležela před ním....

Poslouchejte, bylo by od vás velmi milé, kdybyste se pokusil vyřídít ~~tuto~~ záležitost vyřídít. Tady, to je pro vás.“

A podává mu sto-frankovou bankovku. -Když slyšel, že policista odchází ~~jak se kroky vzdalují~~, myslel si, že je volný. Ale teď před ním stál policejní komisař.

P. se okamžitě omluvil.

(...)